

Uchwała Nr IV/30/2015
Rady Gminy Stara Dąbrowa
z dnia 26 lutego 2015 r.

w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Stara Dąbrowa na 2015 rok.

Na podstawie art. 10 ust. 1, ust. 2, ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 r., poz. 124) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j. t. Dz. U. z 2013 r., poz. 594, zm. Dz. U. poz. 645, 1318, z 2014 r., poz. 378, 1072) Rada Gminy w Starej Dąbrowie uchwała, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Stara Dąbrowa na rok 2015 r. stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Stara Dąbrowa.

§ 3. Traci moc Uchwała Nr XXXIII/234/2014 Rady Gminy w Starej Dąbrowie z dnia 27 lutego 2014 r. w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Stara Dąbrowa na 2014 rok.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Stanisław Lagonda
Stanisław Lagonda

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Stara Dąbrowa na 2015 r.

I. Postanowienia ogólne:

Przeciwdziałanie narkomanii zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 r., poz. 124) należy do zadań własnych gminy.

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Stara Dąbrowa na 2014 r. opracowany jest na podstawie „*Diagnozy lokalnych zagrożeń społecznych gminy Stara Dąbrowa*” i uwzględnia kierunki działań wynikające z Krajowego Programu Przeciwdziałania Narkomanii.

II. Diagnoza problemu w Gminie Stara Dąbrowa

Badania w zakresie problemów narkomanii zostały przeprowadzone wśród uczniów dwóch szkół podstawowych i gimnazjum oraz dorosłych mieszkańców gminy. Z deklaracji badanych osób dorosłych można wnioskować, że w gminie zjawisko używania narkotyków jest marginalne. Zarówno sami badani nie przyznają się do używania narkotyków, jak i nie znają wielu osób, które by je stosowały. Warto przypomnieć, iż na skali znaczących problemów w gminie narkomania zajmowała stosunkowo niską pozycję (pozycja 8 na 10 określonych).

Okoliczności pierwszego kontaktu z narkotykami są bardzo różnorodne. We wskazaniach pojedynczych osób, które deklarowały kontakt z narkotykami pojawiły się wakacje, dyskoteka/pub oraz inne sytuacje sprzyjające ich używaniu. Ponad połowa uczniów mających kontakt z narkotykami (57, 1%) deklaruje, że pierwsze próby podjęła z własnej inicjatywy, niemniej jednak 14, 3% spośród przyznających się do kontaktu z narkotykami wskazuje tu na namowę znajomych a taki sam odsetek na udział osoby, która chciała sprzedać narkotyk.

Spośród wszystkich badanych uczniów – trochę częściej, niż co dziesiąty (11, 7%) wie gdzie można kupić narkotyki, choć jak stwierdzają badani – nie jest to już tak łatwe jak w przypadku papierosów czy nawet alkoholu. Dla prawie ¾ badanych uczniów zakup narkotyków leży poza zasięgiem ich możliwości i jest to według nich najtrudniejsza do zdobycia substancja psychoaktywna.

Wszyscy uczniowie przyznający się do kontaktu z narkotykami – wedle ich deklaracji czynią to okazjonalnie, choć 28, 6% deklaruje takie incydenty kilka razy w miesiącu. Zdecydowana większość badanych (70, 3%) nie zna nikogo, kto używałby narkotyków.

III. Cele programu:

1. Promowanie postaw społecznych ważnych dla profilaktyki i rozwiązywania problemów dotyczących narkomanii.
2. Tworzenie bazy organizacyjnej, merytorycznej i materialnej dla realizacji programu i współzależnych.
3. Rozwijanie szkolnych i środowiskowych programów profilaktycznych.